

Het zoete waterleven

Het is de derde plas van het zoetwaterweekeinde. Na Nederhorst den Berg, de Spiegelplas en de Vinkeveense plassen, nu Hoofddorp. De Toolenburgseplas, aangelegd vanwege de zandwinning voor de aangrenzende nieuwbouwwijk.

TEKST EN FOTO'S **MARION HAARSMa**
ONDERWATERFILM.NL

Op het ondiepe gedeelte zit het er vol met waterplanten, erg mooi. Maar na een tijdje zwemmen is het wel genoeg. De camera is ook zo zwaar dat die door het zand wordt gesleept. De buddy veegt de poort schoon, erg lief van haar. Tenminste... Blijkt het later een andere buddy te zijn, waarmee op is gezwommen. De eigen buddies zijn aan het zoeken, onder en boven water.

MEERVAL Maar ondertussen maar zwemmen, de hele plas door. Helemaal moe en moedeloos na een uur het water uit. Totdat een andere buddy, al scheldend, ook het water uit komt. Hij heeft een meerval gezien en had geen camera meegenomen. Na overleg weer terug die plas in. Nu maar snorkelen om lucht te sparen.

Al jaren wordt er naar een meerval gezocht. Tot in Brabant toe, onder Eindhoven. Daar al eens een schim gezien, maar geen goede foto's kunnen maken. Nu met vier duikers op een rij, netjes naast elkaar, de meerval zoeken. Wat ordelijk begint, wordt toch weer een enorme stofbende. En geen meerval meer. Ach ja, het geluk is er niet altijd!

WAT ANDERS Het is het weekeinde van de Biologische Werkgroep. En zoet water is weer eens wat anders. De start is in Nederhorst den

Berg. Een nachtduik in de Spiegelplas. Daar eigenlijk op zoek naar donderpadjes. En buddy Henk den Ouden is specialist in het vinden van kleine diertjes. Hij vindt ze dan ook, natuurlijk, en meteen eigenlijk rivierkreeftjes.

Twee jaar lang ook in een aquarium gehad, voor het maken van een film over zoetwaterkreeftjes. Op het gemak bestudeerd, inclusief de verschaling en de paring. Ook de eierzorg, de geboorte en de kleine larfjes, die eerst op de rug van de moeder zitten. Deze soort is de geïmporteerde Amerikaanse rivierkreeft, de *Oronectes limosus*, meer dan 100 jaar geleden ontsnapt uit een aquarium in Duitsland. Het is niet zeker of hij zichzelf zo heeft verspreid of dat hij een handje is geholpen door duikers. Hij is makkelijk te herkennen aan de rode vlekken op zijn staart. De oorspronkelijke kreeft is vervangen, zo wordt gezegd. Maar helemaal zeker is dat niet. De Amerikaanse

Buddy Linda

Auto onderwater in de Spiegelplas

kan overleven in vervuild water, waar de echte rivierkreeft nooit heeft kunnen leven.

ERG KLEIN De gevonden donderpadjes zijn wel erg klein! Is ook wel bekend door het ar-

tikel van Janny Bosman in de Onderwatersport van juni. Maar dat ze zo klein zouden zijn? Er wordt er ook nog een gevonden die al een slag groter is. Er moet desondanks worden bijgeschreven, want het valt niet mee zo'n prie-

gelvisje te fotograferen in het donker. Toch vallen de foto's achteraf tegen. Het snuitje van het visje zit in een plantje, niet echt de bedoeling. Maar alles komt goed. Van de twee op de treden van de trap bij het uit het water

Kleine donderpad op de bodem

De Amerikaanse rivierkreeft is te herkennen aan de rode vlekken op zijn staart

gaan kunnen wel wel mooie foto's van worden gemaakt. Ze blijven prima zitten. De traptreden zijn bovendien redelijk schoon. Dat betekent weinig stof en geen snuitjes in plantjes.

De volgende dag weer een duikje in de Spiegelplas, maar nu aan de zuidkant, de Blijkerpolder. Daar onder meer een auto onderwater en er staan wat bomen, mooi begroeid met spons. De zoetwaterspons is eigenlijk kleurloos, maar krijgt al gauw een groene kleur, van de algen. Op de terugweg mooie wortels van de bomen in het water en een rietkraag. Maar helaas, teveel stof gemaakt. Er is geen weg terug in het zoete water! Gewoon doorzwemmen, dat is het beste.

ALLES LEUK De tweede duik van die tweede dag een bootduik op de Vinkeveense plassen.

Takken van bomen hangen in het water

Rietkraag

Na een 'briefing' instappen. Best wel een eindje lopen met die zware spullen en toen ook nog over een bruggetje, een echte sjouwpartij. Grote buitenboordmotoren achteraan de boot, maar van scheuren over de plas geen sprake. Het gaat met een slakkengangetje. Op de duikstek een leuk parcours uitgezet met

vier wrakken. Buddy Linda weet ze feilloos te vinden. Meezwemmen is voldoende. Hier en daar is het erg helder, maar vaak ook niet. Aan het eind van de duik (er is precies 60 minuten gedoken) wat kleine baarsjes in de zoetwaterplanten. Voor wie bijna altijd in Zeeland duikt, is in het zoete water echt alles leuk.

Christatella

Nog een donderpad

Pos